

Scris de srstanescu pe 17 martie 2016, 06:04

Timpul remanierii

Mai vine omul, dar mai si pleaca. Aceasta expresie, extrem de inteleapta din folclorul national, este valabila si pentru Guvernul Ciolos. Cum a fost, de altfel, valabila pentru toate guvernele. Dar acum, nu se pune – sper eu – problema unei debarcari in bloc. Ci doar a unei debarcari in parte. Adica, a unei remanieri. O remaniere de primavara. Dar, totusi, masiva. Altfel, Executivul plesneste. Explodeaza ca o bomba cu ceas.

Nu am gresit absolut deloc atunci cand, chiar inainte de instalare, am prevazut ca acest Guvern este de sacrificiu. De avarie. Un Guvern sac de box. In care, mai devreme sau mai tarziu, vor lovi pana si prea supusii liberali. Nu am gresit nici atunci cand i-am sugerat presedintelui Klaus Iohannis sa-si ia distanta. Pentru ca nu care cumva sa fie identificat – vezi expresia “Guvernul meu” – cu acest moment de tranzitie. Creat din abandonul partidelor politice. Prin abandonul simultan al puterii si al opozitiei.

Poate ca imbatat de inaltime, de oxigenul rarefiat, doar domnul Dacian Ciolos isi mai imagineaza ca este batut in cuie. Astfel incat isi permite sa elaboreze prognoze pe termen lung. Si sa anunte ca in 2017 sunt inghetate cresterile de salarii. Care 2017? Va mai fi Guvernul Ciolos in 2017? Este doar o halucinatie. In realitate, acest Executiv se pregateste sa dea in primire. Imediat dupa alegerile parlamentare. Asta in caz ca onorata noastra clasa politica nu va fi lovita de filoxera. Pentru ca scopul fiecarui partid politic, si cu atat mai mult a celor care castiga alegerile, nu este altul decat cel de a governa. Cum isi imagineaza domnul Ciolos ca, imediat dupa alegeri, viitoarea majoritate parlamentara va refuza, cu gratie, sa guverneze? In cinstea lui.

Prin urmare, la capatul anului vom avea un nou Guvern. Dar ce va fi pana atunci? Pana atunci vom avea o remaniere. Si inca o remaniere mare. Pentru ca, daca nu va fi astfel, bula guvernamentala va exploda.

Este momentul ca domnul Dacian Ciolos sa faca un act de sacrificiu. Pentru a mai elibera ceva din presiune. O presiune sociala si, totodata, politica acumulata intre timp. Si care atinge cote periculoase. Da coltul ierbii si ii vom vedea pe “tinerii frumosi si liberi” iesind la pascut. In principal, in Piata Victoriei. Iar ei, din nou dezamagiti, vor cere capete. Nu ar fi mai bine ca aceste capete sa fie, din vreme, retezate? Si oferite “tinerilor frumosi si liberi”?

Iar cand ma gandesc la o reforma guvernamentala, asimilez acest act oportun si necesar cu o amputare masiva. Cred ca cel putin 50% din Guvernul Ciolos trebuie sa dea in primire. Cam

jumatate dintre membrii cabinetului, dintr-un motiv sau altul, s-au cerut. Afara! Daca Ciolos nu face, astazi, acest gest barbatesc, va fi silit sa il faca mai tarziu. Dar nu va mai fi barbatesc. Va fi sub presiune.

ADRESA: <http://crct.ro/nLr>